

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi foreslår ikke at holde nogen ude. Vi foreslår at sige til virksomheder og til lande: I skal behandle jeres ansatte ordentligt, og I skal behandle miljøet ordentligt. Og hvis de ikke gør det, vil vi sige: Nu får I en frist på en bestemt periode til at rette op på det, f.eks. acceptere forbuddet mod børnearbejde, give fagforeninger frie rettigheder til at arbejde i det pågældende land og tage hensyn til miljøet. Det er vi enige om.

Men hvad gør vi så med den virksomhed eller det land, der konsekvent ikke vil rette sig efter, at der skal være ordentlige vilkår? Skal vi bare lade dem fortsætte? Det er det, der er det grundlæggende spørgsmål i hele debatten. Skal der være mulighed for at indføre sanktioner over for folk, lande og virksomheder, der gør brug af børnearbejde? Skal vi have den mulighed, eller skal vi ikke have den mulighed?

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Der er jo forskel på, hvad man tror der vil gavn sagen bedst. Der er ingen tvivl om, at vi alle er optaget af at afskaffe børnearbejde, og at vi alle gerne vil forbedre vilkårene for de børn, som lever i de områder, hvor der findes børnearbejde, og jeg kan høre på hr. Frank Aaen, at hr. Frank Aaen tror, at den mest effektive model til at hjælpe børnene er at lukke af for varerne. Vi tror derimod, at man hjælper børnene bedst ved at indgå i og være en stærk part i det internationale samarbejde, der sikrer, at de konventioner, som vi har bekendt os til, også bliver overholdt i de dele af verden, hvor børnearbejde er almindeligt.

Formanden:

Tak til fru Lise von Seelen. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal starte med at takke forespørgerne for endnu en gang at give os anledning til at diskutere frihandel. Det er jo en tilbagevendende begivenhed at diskutere WTO-aftaler og frihandel her i Folketingssalen, og det er der sådan set også god grund til, for der er ingen tvivl om, at vejen til en bedre verden, vejen til en rigere verden, vejen til en verden, hvor flere har grundlæggende rettigheder – arbejdstagerrettigheder, arbejdsmiljørettigheder, demokratiske rettigheder osv. – er frihandel, fordi frihandel er forud-

sætningen for at skabe den økonomiske vækst og det økonomiske udgangspunkt, der netop skal til for at give borgerne de rettigheder.

Kl. 11.00

Jeg tror, at vi alle sammen er blevet slået med frygt over de frygtelige billeder, der har været af forhold i Kina, i Indien og i andre dele af den tredje verden, hvor vi har set grelle eksempler på børnearbejde, på helt horrible arbejdsmiljøforhold, på slavearbejde osv. Der er ingen tvivl om, at vi må gøre et aktivt arbejde for at få skabt en forbindelse til de her lande, så man får en forpligtende dialog og et samarbejde om at få afhjulpet de her mange problemer, men altså også om at få skabt frihandel. Det gælder sådan set både, når man taler i FN-regi, og når man taler i WTO-regi, i Europarådets regi eller noget som helst andet. Det er her, kampen må stå i retning af mere fri handel.

Henstillinger og formaninger kan være en god ting, men de kan ikke gøre noget uden det økonomiske udgangspunkt. Det er fint nok, at vi kan sige, hvordan man skal indrette sit arbejdsmarked. Vi har givetvis en masse ideer om, hvordan Kina og de andre lande, vi taler om, bør ændre sig for at skabe bedre forhold for deres arbejdstagere, men det er og bliver tom snak, hvis ikke vi også skaber mulighed for, at de her lande kan få en økonomi op at stå, så de kan finansiere de mange redskaber, der skal til.

Jeg må altså sige, at der i det utal af debatter, vi har haft om frihandel her i Folketinget, jo politisk tegner sig et meget klart billede. Der er nogle partier, som ønsker at tage ansvaret. Der er nogle, der ønsker at sige: Dette er vejen, vi skal gå, dette er mulighedernes vej. Og så er der et parti, sjovt nok det samme parti, som også starter alle de her forespørgselsdebatter, som ikke ønsker andet end rent snak. Det er jeg altså nødt til at sige. For det er helt klart, at det er de samme spørgsmål, der bliver stillet hver eneste gang, og det er de samme diskurser, vi får fremlagt hver eneste gang, og det er sjovt nok derfor også de samme svar, som Enhedslisten får hver eneste gang.

For mig at se er der kun en vej, og det er frihandel, global frihandel. Verdensbanken har beregnet, at tolden på alene industrivarer andrager et så anseligt beløb som 190 mia. US-dollar. En halvering af subsidierne og af de handelsbarrierer, vi ser rundt omkring i verden, ville kunne fordoble den globale vækst. Andre beregninger viser, at har man et beløb i omegnen af 400 mia.